

Τζόζεφ Ράντγιαρντ Κίπλινγκ

Αν

Αν να κρατάς μπορείς το λογικό σου, όταν όλοι τριγύρω σου,
Το χάνουν το δικό τους, και ρίχνουν το φταίξιμο σε σένα.
Αν τον εαυτό σου να εμπιστεύεσαι μπορείς, όταν οι άλλοι σε αμφισβητούν,
Αλλά να βρίσκεις ελαφρυντικά και για αυτήν ακόμη την αμφισβήτησή τους.

Αν μπορείς να περιμένεις, δίχως από την προσμονή να εξουθενώνεσαι.
Ή αν σε συκοφαντούν, εσύ να μη βυθίζεσαι στο ψέμα.
Ή και αν σε μισούν, να μην δίνεις διέξοδο στο μίσος.
Κι ωστόσο να μην δείχνεσαι ούτε πολύ καλός, ούτε με περισσή σοφία να μιλάς.

Αν να ονειρεύεσαι μπορείς, δίχως το όνειρο να έχεις για αφέντη,
Αν να στοχάζεσαι μπορείς, δίχως να κάνεις το στοχασμό αυτοσκοπό σου,
Αν το μπορείς το Θρίαμβο και την Καταστροφή να αντικρίζεις,
Και στους δυο αυτούς αγύρτες πανομοιότυπα να φέρεσαι.

Αν να ακούς αντέχεις την αλήθεια που εσύ έχεις ειπωμένη,
Από πανούργους νοθευμένη, παγίδα για άμυαλους να έχει καταντήσει,
Ή να παρακολουθείς όλα όσα τη ζωή σου έχεις αφιερώσει, τσακισμένα,
Και πάλι ν' αρχινάς να τ' αναστυλώνεις με εργαλεία φθαρμένα.

Αν να στοιβάζεις το μπορείς όλα όσα έχεις κερδισμένα,
Και όλα μεμιάς κορώνα γράμματα να παίζεις, και να τα χάνεις,
Και να ξεκινάς από την αρχή και πάλι
Και μια λέξη να μην ξεστομίζεις, για την απώλεια σου!

Και αν μπορείς καρδιά και νεύρα και μυώνες ν' αναγκάσεις,
Πάλι να σου δουλέψουνε κι ας είναι από καιρό αφανισμένα,
Κι έτσι ολόρθος να κρατιέσαι, ακόμη κι αν τίποτε δεν έχει απομείνει,
Εκτός από τη θέληση να τους φωνάζει: «Κρατήστε!»

Αν με το πλήθος να μιλάς μπορείς και να κρατάς την αρετή σου,
Ή με βασιλιάδες να περπατάς μη χάνοντας το απλό το φέρσιμό σου,
Αν μήτε εχθροί μήτε και φίλοι καρδιακοί μπορούν να σε πληγώσουν,
Αν όλοι οι άνθρωποι σε υπολογίζουν, όμως κανένας υπερβολικά,

Αν του θυμού σου το λεπτό που φαίνεται αδυσώπητη η ψυχή,
Μπορείς ν' αφήσεις να διαβεί, την πρώτη ξαναβρίσκοντας γαλήνη.
Δική σου θα ναι τότε η Γη, μ' όλα όσα έχει να προσφέρει,
Και κάτι ακόμα, πιο πολύ: Άντρας αληθινός θα είσαι εσύ παιδί μου.

Πιστή μετάφραση από τα Αγγλικά
για την «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ»

Αν

(σε μετάφραση ΚΩΣΤΑ ΒΑΡΝΑΛΗ)

Αν να κρατάς καλά μπορείς
το λογικό σου, όταν τριγύρω σου όλοι
τα έχουν χαμένα και σ' εσέ
της ταραχής τους ρίχνουν την αιτία,

Αν να εμπιστεύεσαι μπορείς
τον ίδιο τον εαυτό σου, όταν ο κόσμος
δεν σε πιστεύει κι' αν μπορείς
δίχως να χάνεις την υπομονή σου κι'

Αν οι άλλοι σε συκοφαντούν,
να μην καταδεχτείς ποτέ το ψέμα,

Κι αν σε μισούν εσύ ποτέ
σε μίσος ταπεινό να μην ξεπέσεις,
μα να μην κάνεις τον καλό ή τον πολύ
σοφό στα λόγια,

Αν να ονειρεύεσαι μπορείς
και να μην είσαι δούλος των ονείρων,

Αν να στοχάζεσαι μπορείς
δίχως να γίνει ο στοχασμός σκοπός σου,

Αν ν' αντικρίζεις σου βαστά
το θρίαμβο και τη συμφορά παρόμοια,
κι όμοια να φέρεσαι σ' αυτούς
τους δυό τυραννικούς απατεώνες,

Αν σου βαστά η ψυχή ν' ακούς
όποιαν αλήθεια εσύ είχες ειπωμένη
παραλλαγμένη απ' τους κακούς
για να ναι για τους άμυαλους παγίδα,
ή συντριμμένα να θωρείς
όσα σου 'χουν ρουφήξει τη ζωή σου
και πάλι να ξαναρχινάς
να χτίζεις μ' εργαλεία πού' ναι φθαρμένα

Αν όσα απόχτησες μπορείς
σ' ένα σωρό μαζί να τα μαζέψεις
και δίχως φόβο μονομιάς
κορώνα ή γράμματα όλα να τα παίξεις,
και να τα χάσεις κι' απ' αρχής
ατράνταχτος να ξεκινήσεις πάλι
και να μη βγάλεις και μιλιά,
ποτέ γι' αυτόν τον ξαφνικό χαμό σου,

Αν νεύρα και καρδιά μπορείς
και σπλάχνα και μυαλό όλα να τα σφίξεις
να σε δουλέψουν ξαναρχής
κι' ας είναι από πολύν καιρό σωσμένα,
και να κρατιέσαι πάντα ορθός
όταν δεν σου 'χει τίποτα απομείνει,
παρά μονάχα η θέληση
κράζοντας σ' όλα αυτά βαστάτε,

Αν με τα πλήθη να μιλάς
μπορείς και να κρατάς την αρετή σου,
με βασιλιάδες να γυρνάς ,
δίχως απ' τους μικρούς να ξεμακραίνεις,

Αν μήτε φίλοι μήτε εχθροί ,
μπορούνε πια ποτέ να σε πειράξουν,
όλον τον κόσμο αν αγαπάς
μα και ποτέ πάρα πολύ κανένα,

Αν του θυμού σου τις στιγμές
που φαίνεται αδυσώπητη η ψυχή σου
μπορείς ν' αφήσεις να διαβούν
την πρώτη ξαναβρίσκοντας γαλήνη,
δική σου θ' άναι τότε ή γη
μ' όσα και μ' ότι απάνω της κι αν έχει
και κάτι ακόμα πιο πολύ,

Άντρας αληθινός θα'σαι
παιδί μου.

If

If you can keep your head when all about you
Are losing theirs and blaming it on you,
If you can trust yourself when all men doubt you
But make allowance for their doubting too,
If you can wait and not be tired by waiting,
Or being lied about, don't deal in lies,
Or being hated, don't give way to hating,
And yet don't look too good, nor talk too wise:
If you can dream and not make dreams your master
If you can think and not make thoughts your aim;
If you can meet with Triumph and Disaster
And treat those two impostors just the same;
If you can bear to hear the truth you've spoken
Twisted by knaves to make a trap for fools,
Or watch the things you gave your life to, broken,
And stoop and build 'em up with worn-out tools:
If you can make one heap of all your winnings
And risk it all on one turn of pitch-and-toss,
And lose, and start again at your beginnings
And never breath a word about your loss;
If you can force your heart and nerve and sinew
To serve your turn long after they are gone,
And so hold on when there is nothing in you
Except the Will which says to them: "Hold on!"
If you can talk with crowds and keep your virtue,
Or walk with kings—nor lose the common touch,
If neither foes nor loving friends can hurt you;
If all men count with you, but none too much,
If you can fill the unforgiving minute
With sixty seconds' worth of distance run,
Yours is the Earth and everything that's in it,
And—which is more—you'll be a Man, my son!